

Kjøbenhavns Bedkommende, men det kan forklæres paa helt andre Maader, og desto større er jo Medgangen for Landet og Byerne. Jeg vil altsaa ikke — og det er derfor, jeg er kommet frem med det — have, at vi her i Danmark i dette Forhold skal staa værre, end Tilfældet i Virkeligheden er. Jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem vilde tjene sin Sag bedst ved ikke at gjøre større Paastande, end saadanne, der ere fuldstændig korrekte i dette Forhold; thi desværre — det skal jeg indrømme ham — Forholdet kan være forgeligt nok.

Justitsministeren (Mellermann):

Jeg kan i det Hele taget slutte mig til de Endringsforslag, som ere fremsatte af Udvalgets Flertal, og jeg maa tilraade Thinget at vedtage disse og blive staaende derved. Det gjør jeg først af den praktiske Grund, at jeg tror, at jeg har alt muligt Haab om, at man i saa Fald vil kunne føre Lovene igjennem og saaledes naae til et praktisk Resultat, hvorimod jeg, dersom man vil gaa til de vidtgaaende Forandringer i den gjældende Lovgivning, som ligge i de andre Endringsforslag, omtrent føler mig overbevist om, at der ikke vil komme Noget ud af Lovene. Derfor vil jeg først og fremmest gjøre den rent praktiske Betragtning gjældende, at Alle de, som ønske, at der virkelig skal ske Noget til Fordel for de uægte Børn og deres Mødre, vistnok ville tjene dette Niemed bedst ved at følge den Vej, jeg har tilladt mig at antyde. Men jeg vil ved Siden deraf bemærke, at naar jeg tilraader at følge denne Fremgangsmaade, er det ikke blot af dette praktiske Hensyn, men saa er det ogsaa, fordi jeg i det Hele taget ikke kan anse de foreslaaede Endringsforslag for antagelige, fordi jeg tror, at de i sig selv ikke bør vedtages. Jeg skal først med Hensyn til den Gruppe af Endringsforslag, som to af Udvalgets Medlemmer have stillet, nemlig under Nr. 1, 2 og 3, gjøre den Sprogbe mærkning, at det forekommer mig at ville være meget uheldigt, om man nu skulde gaa over til at lave nye Ord paa det Gebet, at man ikke længere skulde kunne forstaa de gamle Udtryk, ægte og uægte Børn, men skulde gaa over til „Ægtefælsbørn og Ikkeægtefælsbørn“. Det er en Terminologi, som jeg for det Første maa protestere imod

af den Grund, at den fordunkler det virkelige Forhold, idet nemlig vor Lovgivning til ægte Børn ikke blot henregner de Børn, som ere avlede i Ægtefælskab, men ere avlede Børn, som fødes i Ægtefælskab, men ere avlede før det, ja endog de Børn, der ere avlede og fødte før Ægtefælskabet, de anses for ægte Børn, naar Forældrene indgaa Ægtefælskab; men de kunne dog ikke kaldes Ægtefælsbørn, og det vilde altsaa fremfalde en meget uheldig Uklarhed med Hensyn til dette Forhold, hvis man skulde gaa ind paa en saadan Terminologi. Dertil kommer ogsaa, at jeg heller ikke anser den for at være sproglig rigtig eller forsvaerlig. Ægtefælskabet som saadant har ingen Børn; Ægtefælskabet som saadant er et Begreb, som ikke kan have Børn, derimod kunne Ægtefæller have Børn, og hvis man skulde lave et nyt Ord her, saa vilde det være rigtigere at sige „Ægtefællebørn“ og „Ikkeægtefællebørn“. Men hvis „Ægtefælsbørn“ er et besynderligt Begreb, saa er „Ikkeægtefælsbørn“ et endnu urimeligere. Thi et saa negativt Begreb som „Ikkeægtefælskab“ kan da umulig have Børn. Derfor troer jeg, man skal ikke komme ind paa saadanne terminologiske Nyheder, men holde sig til de gamle Udtryk, som dog, selv om man kan finde Fornøielse ved at kritisere dem fra et sprogligt Standpunkt, have den Fordel, at vi Alle meget godt forstaa dem, idet de have været brugt i Lovgivningen og i Sproget fra Arilds Tid. Dette er imidlertid, som man nok kan begribe, ikke min Hovedindvending mod de omtalte Paragrafer, men min Hovedindvending er den samme, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgfreds (E. J. Varsén) fremhævede, at det er en umulig Opgave at fremtvinge Faderens Navn, og at det er en saa vanskelig Opgave at fremtvinge Moderens Navn, at det næsten grændser til Umulighed at gjøre det. Det hedder: „Med Anmeldelse af et udenfor Ægtefælskab avlet Barns Fødsel skal altid tillige Moderens Navn opgives og indføres i vedkommende Protokol, saaledes at Føreren af samme skal, om fornødent ved Politiets Hjælp, sikkre sig, at det opgivne Navn er det rette“. Nu vil jeg spørge de Herrer, hvorledes skal Føreren af den Protokol kunne have nogen Mening derom. Føreren af disse Bøger er i Kjøbenhavn Klokkerne